

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători - Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Boico Victor, Plămădeală Ghenadie,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Ilieș Oleg XXXXX născut la XXXXX, originar și domiciliat în r-nul XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanța: 02.11.2016 – 01.04.2019;

Instanța de apel: 18.05.2019- 08.09.2020;

Instanța de recurs: 30.12.2020 - 30.11.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Sângerei din 01 aprilie 2018, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală* a fost recunoscut vinovat și condamnat Ilieș Oleg în baza art.art.42 alin.(2) și (3), 191 alin.(4) Cod penal, la 4 ani 8 luni închisoare.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

S-a încetat procesul penal de învinuire a inculpatului în baza art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

S-a admis integral acțiunea civilă înaintată de partea civilă, cu încasarea în beneficiul acesteia din contul inculpatului suma de 111 441,04 lei cu titlu de prejudiciu material.

Prin încheierea judecătorei Bălți, sediul Sângerei din 01.04.2019, s-a înlăturat omisiunea vădită din dispozitivul sentinței de învinuirea lui Ilieș Oleg în baza art.42 alin.(2) și (3), art.191 alin.(4) și art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, prin înscrierea sintagme în pct.3) și 4):

- În temeiul art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și art.361 alin.(2) lit.

b) Cod penal s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

- În baza art.84 alin.(1) Cod penal s-a stabilit o pedeapsă definitivă pentru

concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate de 5 ani închisoare.

S-a corectat eroarea materială prin modificarea sintagmei pct.3) din 4 ani 8 luni în 5 ani.

S-a exclus sintagma: Procesul penal privind învinuirea inculpatului Ilieș Oleg în baza art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal s-a înceta în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Prin încheierea judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 05.04.2019, s-a corectat eroarea materială prin modificarea în partea introductivă a sentinței a sintagmei din 01.04.2018 în 01.04.2019.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Ilieș Oleg acționând în complicitate și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane în privința cărora cauza penală este disjunctă pentru a fi examinate în procedurii separate, în perioada 10.08.2014 – 08.07.2015, activând în baza contractului individual de muncă nr.XXXXXX din XXXXX și a contractului de răspundere materială nr.XXXXXX din XXXXX în cadrul Universității Libere Internaționale din Moldova din or. Sîngerei în calitate de șef al bazei didactice-științifice, a însușit ilegal bunurile în proporții deosebit de mari aflate în administrarea sa, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, cu folosirea situației de serviciu.

Astfel, Ilieș Oleg, urmărind scopul de profit și intenția directă de a însuși ilegal bunurile altei persoane încredințate în administrarea sa, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și admițând în mod conștient survenirea acestora, în perioada de activitate 10.08.2014 – 08.07.2015, în mod sistematic a însușit, nouă porci în valoare de 14 400 lei, 300 kg orz în valoare de 600 lei, 150 kg de mâncare pentru iepuri în valoare de 300 lei, o sută de pui decorativi în valoare de 12 000 lei, șase cucoși în valoare de 900 lei.

Tot el, în perioada de timp 05.10.2014, 26 – 27 decembrie 2014 și aprilie 2015, a însușit douăzeci de găini în valoare de 1 400 lei, cinci porci mici cu greutatea de 20 kg în valoare de 4 000 lei, douăzeci și unu de saci cu urluială în valoare de 1 680 lei, 100 kg de soia în valoare de 1 385 lei, doi saci de premix în valoare de 1 727,60 lei.

Ulterior, în luna mai 2015, a însușit 10 024, 22 kg cereale (grâu, orz și porumb) în valoare de 20 048,44 lei.

În continuarea acțiunilor sale, în complicitate cu o altă persoană în privința căreia cauza penală este disjunctă pentru a fi examinate în procedurii separate, în luna iunie 2015 a însușit 1 100 kg de grâu în valoare de 2 200 lei și 1 050 kg porumb în valoare de 2 100 lei.

La fel, Ilieș Oleg în complicitate cu o altă persoană în privința căreia cauza penală este disjunctă pentru a fi examinată în procedură separată, în luna iunie 2015, incluzând date denaturate în procesele-verbale de ieșire a animalelor și păsărilor în perioada 01 – 31 iunie 2015 și actul de utilizare din 30.06.2015, potrivit cărora se atestă decesul a o mie opt sute douăzeci și opt găini tinere în valoare de 45 700 lei și un porc cu greutatea de 100 kg în valoare de 3 000 lei, de facto păsările și animalele menționate fiind însușite de către Ilieș Oleg și persoana în privința căreia cauza penală este disjunctă.

Prin acțiunile sale Ilieș Oleg în complicitate cu alte persoane în privința cărora cauza penală este disjunctă, a cauzat Universității Libere Internaționale din Moldova un prejudiciu material în valoare totală de 111 441, 04 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(2) și (3), 191 alin.(4) Cod penal, individualizată prin – „*Autorul și organizatorul la comiterea delapidării averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop, săvârșite de mai multe persoane, cu folosirea situației de serviciu săvârșite în proporții mari*” și infracțiunea prevăzută art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, individualizată prin – „*Confecționarea, deținerea și folosirea documentelor false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșite de două persoane*”.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, prin care Ilieș Oleg să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.art.42 alin.(2) și (3), 191 alin.(4) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza prevederile art.84 Cod penal, prin cumul parțial de pedepse, a-i stabili o pedeapsă definitivă inculpatului Ilieș Oleg, sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea celor solicitate, procurorul a indicat că, instanța de fond just a stabilit circumstanțele cauzei, a dat o apreciere veridică probelor administrate pe parcursul urmăririi penale și în ședința de judecată care a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, corect a calificat faptele incriminate inculpatului, însă neîntemeiat a aplicat art.90 Cod penal.

Totodată, instanța nu a ținut cont de personalitatea inculpatului Ilieș Oleg și în circumstanțele în care acesta a comis infracțiunea. Astfel, nu sunt deloc întemeiate concluziile instanței de judecată cu privire la faptul aplicării în privința lui Ilieș Oleg prevederile art.90 Cod penal.

Aplicarea art.90 Cod penal în privința inculpatului Ilieș Oleg nu este suficientă pentru corectarea și reeducarea lui, prevenirea comiterii de noi infracțiuni și restabilirea echității sociale. Pedeapsa stabilită de instanța de fond este exagerat de blândă.

La fel, procurorul a făcut referire că, în prezența aceluiași circumstanțe (recunoașterea vinovăției, căința sinceră), care au stat la baza examinării cauzei în procedură simplificată, în baza art.364¹ Cod de procedură penală, instanța de judecată a aplicat și prevederile art.90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de probă. La baza acestei concluzii instanța repetat a pus prezența în cazul supus judecării a circumstanței - recunoașterea vinovăției.

În contextul în care inculpatul a recunoscut fapta și cauza a fost judecată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală a beneficiat de reducerea cu 1/3 din limitele de pedeapsă, prin urmare, aceeași circumstanță nu mai poate fi reținută și la aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, deoarece reiese că aceleiași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică.

De asemenea, instanța de judecată la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație nici faptul, că căința inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate a fost una formală, exprimată de inculpat exclusiv în scopul atenuării pedepsei ce urma a-i fi stabilită.

Mai mult, procurorul a menționat că, inculpatul nu a conștientizat pericolul acțiunilor sale infracționale, iar căința inculpatului poartă un caracter formal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2020, s-a admis apelul ca fiind fondat, inclusiv din alte motive, cu casarea sentinței și încheierii în latura penală și stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, după cum urmează:

S-a încetat procesul penal de învinuire a inculpatului în baza art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție a răspunderii penale în baza art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal și art.332 alin.(1) Cod de procedură penală.

A fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.42 alin.(2) și (3), 191 alin.(4) Cod penal, la 4 ani 8 luni închisoare.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

În rest, dispozițiile sentinței s-a mențin fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, instanța de fond incorect prin sentință a încetat cauza penală în baza art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, or, la momentul adoptării sentinței n-a expirat termenul de prescripție de tragere la răspunderea penală a lui Ilieș Oleg în baza acestei norme penale.

Mai mult, în descriptivul sentinței, instanța de fond a motivat necesitatea de aplicare a pedepsei în baza art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, dar nu încetarea procesului penal pe motivul prescripției, cum a indicat în dispozitiv.

De asemenea, incorect a fost emisă încheierea din 01.04.2019, deoarece corectările date nu se atârnă la erorile materiale și pedeapsa penală nu mai poate fi modificată de instanța de fond după pronunțarea sentinței.

Nu poate fi înlocuită prin încheiere încetarea procesului penal cu aplicarea pedepsei în baza art.361 alin.(2) lit. b) și art.84 Cod penal.

Referitor la învinuirea adusă în baza art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, instanța de apel a menționat că, la moment a expirat termenul de tragere la răspunderea penală, de aceea sentința și încheierea urmează a fi casată în această parte și pronunțată o nouă hotărâre, prin care procesul penal în privința lui Ilieș Oleg să fie încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție a răspunderii penale în baza art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal și art.332 alin.(1) Cod de

procedură penală.

În susținerea soluției pe învinuirile pe art.42 alin.(2) și (3), art.191 alin.(4) Cod penal instanța de apel a conchis că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul.

În această ordine de idei, cu trimitere la prevederile art.art.2, 7, 61 alin.(1), (2) și 75 Cod penal, instanța de apel a considerat că, inculpatul Ilieș Oleg urmează să fie considerat condamnat în baza art.42 alin.(2) și (3), art.191 alin.(4) Cod penal, cu aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la 4 ani și 8 luni închisoare, iar conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

Fiind raportate prevederile art.90 Cod penal la situația inculpatului Ilieș Oleg, instanța de apel a considerat că, sunt temeiuri de a-i suspenda condiționat pedeapsa închisorii. Chiar de infracțiunea prevăzută la art.191 alin.(4) Cod penal este una gravă, acestea permit că executarea pedepsei să fie suspendată condiționat.

5. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) și 10 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea recursului, procurorul a invocat că, soluția instanței de apel privind încetarea procesului penal în baza art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție a răspunderii penale în temeiul art.60 alin. (1) lit. b) Cod penal o consideră corectă, însă nu este de acord cu aplicarea art. 90 Cod penal.

În acest context, procurorul a considerat că, instanța de apel menținând sentința, prin care au fost aplicate în privința inculpatului Ilieș Oleg prevederile art.90 Cod penal, nu a luat în considerare personalitatea inculpatului și circumstanțele în care acesta a comis fapta. Nu a fost luat în considerație la stabilirea pedepsei, gravitatea faptelor săvârșite, pericolul social sporit al faptelor, scopul pedepsei penale care urmărește corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi fapte atât din partea inculpatului cât și de alte persoane.

Instanțele de judecată la stabilirea pedepsei nu au luat în considerație nici faptul că, căința inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate a fost una formală, exprimată de inculpat, exclusiv în scopul atenuării pedepsei ce urma a-i fi stabilită.

Pe de altă parte prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu a fost atins scopul pedepsei prevăzute de legiuitor. Prin urmare, instanța de apel neîntemeiat a considerat ca neîntemeiate motivele invocate în apel privind pedeapsa stabilită și nu s-a expus asupra tuturor temeiurilor indicate.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de procuror, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu

motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis cu casarea totală a deciziei instanței de apel, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Drept temei pentru declararea recursului, titularul acestuia, face trimitere la prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când nu s-au pronunțat asupra tuturor motivelor indicate în apel și au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, criticile recurentului se axează pe ideea că instanțele de fond greșit au aplicat prevederile art.90 Cod penal, privind individualizare executării pedepsei de către inculpat.

Însă, conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate de recurent, fără a agrava situația inculpatului.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit, verificând actele cauzei, raportate la criticele expuse de către procuror, statuează asupra admiterii acestui recurs, cu casarea deciziei instanței de apel. Dar, la baza acestei soluții se regăsesc alte considerente, decât cele punctate de acesta.

În primul rând, Colegiul penal menționează că, la data pronunțării hotărârii instanței de apel (08 septembrie 2020), într-adevăr intervenise termenul de prescripție de tragere la răspundere penală a inculpatului, prevăzut de art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal și astfel urma a fi eliberat de pedeapsa penală în baza art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Însă, contrar acestor prevederi instanța de apel a indicat în dispozitivul deciziei că: „**Se încetează procesul penal** de învinuire a lui Ilieș Oleg pe episodul infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, **cu liberarea de răspundere penală** pe temeiul expirării termenului prescripției răspunderii penale, prevăzute de art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal”.

Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel după ce a constatat în rezultatul cercetării judecătorești vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei penale pentru care inculpatul a fost trimis în judecată și condițiile în care, termenul de prescripție de tragere la răspundere penală a expirat, urma să fie condamnat, cu

liberarea de pedeapsă penală și nici de cum să încetează procesul penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Această soluția este întemeiată pe art.389 alin.(4) pct.3) din Codul de procedură penală care prevede că sentința de condamnare se adoptă „3) **fără stabilirea pedepsei**, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, **cu liberarea de pedeapsă** în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al **expirării termenului de prescripție**".

Mai mult, Colegiul penal lărgit ține să accentueze că, potrivit prevederilor art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.art.275 pct. 5)–9), 285 alin. (2), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Din alineatul (5) al aceleiași norme rezultă, că în cazul prevăzut la art.275 pct. 4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

Aici urmează a sublinia că, pe tot parcursul desfășurării procesului penal, inculpatul Ilieș Oleg nu a depus nici o cerere prin care să solicite încetarea procesului penal, ceea ce contravine prevederilor art.332 alin.(5) Cod de procedură penală și denotă imposibilitatea încetării procesului penal în ședința de judecată, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În al doilea rând, Colegiul penal lărgit notează că, potrivit ordonanței de modificare a învinuirii din 01 aprilie 2019, Ilieș Oleg a fost învinuit de aceea că, *acționând în complicitate și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane în privința cărora cauza penală este disjunctă pentru a fi examinate în procedurii separate, în perioada 10.08.2014 – 08.07.2015, activând în baza contractului individual de muncă nr.351 din 10.08.2014 și a contractului de răspundere materială nr.67 din 10.08.2014 în cadrul Universității Libere Internaționale din Moldova din or. Sîngerei în calitate de șef al bazei didactice-științifice, a însușit ilegal bunurile în proporții deosebit de mari aflate în administrarea sa, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, cu folosirea situației de serviciu.*

Astfel, Ilieș Oleg, urmărind scopul de profit și intenția directă de a însuși ilegal bunurile altei persoane încredințate în administrarea sa, dând-u-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și admitând în mod conștient survenirea acestora, în perioada de activitate 10.08.2014 – 08.07.2015, în mod sistematic a însușit, nouă porci în valoare de 14 400 lei, 300 kg orz în valoare de 600 lei, 150 kg de mâncare pentru iepuri în valoare de 300 lei, o sută de pui decorativi în valoare de 12 000 lei, șase cucoși în valoare de 900 lei.

Tot el, în perioada de timp 05.10.2014, 26 – 27 decembrie 2014 și aprilie 2015, a însușit douăzeci de găini în valoare de 1 400 lei, cinci porci mici cu greutatea de 20 kg în valoare de 4 000 lei, douăzeci și unu de saci cu urluială în valoare de 1 680 lei, 100 kg de soia în valoare de 1 385 lei, doi saci de premix în

valoare de 1 727,60 lei.

Ulterior, în luna mai 2015, a însușit 10 024,22 kg cereale (grâu, orz și porumb) în valoare de 20 048,44 lei.

În continuarea acțiunilor sale, în complicitate cu o altă persoană în privința căreia cauza penală este disjunctă pentru a fi examinate în proceduri separate, în luna iunie 2015 a însușit 1 100 kg de grâu în valoare de 2 200 lei și 1 050 kg porumb în valoare de 2 100 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, în drept inculpatului i s-a încredințat săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(2) și (3), 191 alin. (4) Cod penal „ Autorul și organizatorul la comiterea delapidării averii străinii, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop, săvârșite de către mai multe persoane, cu folosirea situației de serviciu, săvârșite în proporții mari”.

În acest context, ținând seama de modul cum a fost formulată învinuirea în textul ordonanței de modificare a învinuirii din 01 aprilie 2019, instanța de apel era obligată să se pronunțe dacă faptele infracționale sunt identice și dacă a fost comisă o infracțiune prelungită, având în vedere că au fost reținute diferite perioade de timp.

Mai mult, acțiunile inculpatului au fost încadrate de către instanța de apel în baza art.art.42 alin.(2) și (3), 191 alin. (4) Cod penal, care presupune calificativul „proporții mari”, iar în textul învinuirii reținute este indicat că „ ... a fost însușit ilegal bunuri în proporții deosebit de mari”.

Pe lângă acesta, nu a fost elucidat în nici un fel, de către instanța de apel, faptul participării în perioadele 05 octombrie 2014; 26 – 27 decembrie 2014; aprilie 2015 și mai 2015, a persoanelor în privința cărora cauza penală este disjunctă, în aceste perioade fiind descrise numai acțiunile inculpatului Ilieș Oleg.

Astfel, în cauza diferită judecării reieșind din analiza textuală a învinuirii, Colegiul penal lărgit constată că exigențele prevăzute de art.281 Cod de procedură penală, nu au fost întocmai respectate de către organul de urmărire penală și defectuos preluate de către instanțele ierarhic inferioare, ceea ce duce la concluzia că învinuirea adusă în baza art.art.42 alin.(2) și (3), 191 alin. (4) Cod penal, este una incertă, adică nu este formulată cu maximă precizie și claritate.

Prin urmare, procedând în asemenea mod, a avut loc încălcarea art.6 paragraful 1 al Convenției Europene, potrivit căruia - „... orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa”.

Tot aici, Colegiul penal lărgit reamintește că, art.6 § 3 lit. a) din Convenția Europeană îi recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat cu privire la încadrarea juridică a faptelor, dar și cu privire la cauza acuzației, adică privitor la expunerea detaliată a faptelor materiale pentru care este acuzat și pe care se bazează acuzația (cauza Pelissier și Sassi contra Franței nr.2544/94 pct. 52-54, CEDO 1999-II).

Generalizând cele expuse supra, Colegiul penal lărgit constată că, în speța discutată și-a găsit confirmare prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură

penală, „hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, fiindcă instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul, cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate și să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, ținând cont de motivele expuse în pct.7 din prezenta decizie.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 septembrie 2020, în cauza penală în privința inculpatului *Ilieș Oleg XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 27 ianuarie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Boico Victor

Plămădeală Ghenadie